

Els metges de partit i els accidents dels obrers agrícoles

per

J. MESTRES I MIQUEL

HA estat satisfeta una de les aspiracions més justes del proletariat agrícola: el Ministre del Treball ha donat solució a una necessitat sentida per tots els amants de la justícia, ha decretat l'aplicació a l'agricultura de la llei d'accidents del treball. Era una aberració i una injustícia manifesta el que un mateix obrer que el dilluns feia de peó en una fàbrica, si es torçava un dit, el patró havia de subvenir a la seva assistència mèdico-farmacèutica i indemnització dels jornals perduts, incapacitat o mutilació que pogués sofrir i, si aquell mateix obrer el dimarts per al mateix patró treballava a la hisenda i es trencava un braç ja la llei d'accidents del treball no l'emparava, mancant a l'equitat i al dret natural.

Consignem el que precedeix, encara que no en sigui aquest lloc i el moment més adequat, per a demostrar que la nostra protesta contra el decret que comentarem, no va contra el decret en si, sinó contra la forma en què se'n disposa l'aplicació.

Una vegada més, sempre que es legisla, sempre que s'organitza, en tota forma de beneficència o caritat, en què l'assistència mèdica hi intervé, encara que sigui la principal i de vegades l'única raó de la seva existència, sempre, sempre es parteix de la base que no cal retribuir al metge el seu servei, o retribuir-lo d'una manera irrisòria i de vegades fins humiliant.

En els Decrets de 25 d'agost i 2 de setembre, que fa extensiva a l'agricultura la llei d'accidents del treball, s'han tingut presents els interessos dels metges que han de prestar l'assistència als accidentats? NO.

En copiarem alguns articles per demostrar la necessitat de la intervenció del Sindicat en defensa dels interessos professionals.

"Art. 23.—Toda víctima de un accidente del trabajo tendrá derecho a la asistencia médica y farmacéutica en la forma que determinan los siguientes artículos. Art. 24.—Las Mutualidades constituidas con arreglo a la ley facilitarán la

asistencia médico-farmacéutica al obrero hasta que éste se halle en condiciones de volver al trabajo. Art. 33.—Están, ante todo, las Mutualidades facultadas para contratar la asistencia con Médicos y Farmacéuticos libres. En tal caso, la retribución y demás condiciones de la prestación del servicio estarán sujetas a lo especificado en el contrato."

Per aquest article tenen llibertat en les poblacions o comarques en què hi hagi un cens obrer dens de nomenar un metge amb el sou que voldran i aquest metge els cobrirà el risc de l'assistència. Allí on no trobin metge que s'hi presti, o les seves demandes no els convinguin, no cal que s'hi amoïnin gaire, el decret els en dóna la solució: Art. 34. Si no hicieren uso de esta facultad o no hubiera posibilidad de ejercitarla, podrán las Mutualidades acudir a los facultativos titulares de la respectiva circunscripción, y tanto los Médicos como los Farmacéuticos titulares estarán *obligados* a prestar la asistencia. A este efecto, las Mutualidades habrán de concertarse con dichos facultativos sobre la base de una tarifa especial, aprobada con intervención de la superioridad sanitaria."

Però, com que podria donar-se el cas que la *superioridad sanitaria* aprovés unes tarifes que paguessin al metge el seu servei en el preu degut, deixa a les Mutualitats la porta governativa, o sigui, la política, i tots sabem el que pesen davant d'un polític unes organitzacions de centenars de propietaris, i el que hi pesa un pobre metge de poble. "Art. 35. En caso de no llegar a un acuerdo entre las Mutualidades y los facultativos, respecto a la aplicación de la tarifa, cualquiera de las partes podrá someter el asunto al gobernador civil, quien resolverá oyendo al Inspector provincial de Sanidad, y de cuyo acuerdo podrá apelarse ante el Ministerio del Trabajo y Previsión, el que resolverá oyendo a la Dirección de Sanidad y al Consejo de Trabajo."